

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 951/2006**z dnia 30 czerwca 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4 i art. 40 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 ustanawia przepisy mające zastosowanie do pozwoleń na przywóz i wywóz, przyznawania refundacji wywozowych i zarządzania przywozami w sektorze cukru. W celu poprawy przejrzystości zasad mających zastosowanie do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru szczegółowe zasady stosowania tych przepisów powinny zostać zebrane w jednym rozporządzeniu.
- (2) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przewiduje możliwość przyznania refundacji na wywóz do państw trzecich w celu pokrycia różnicy między cenami na rynku światowym a cenami we Wspólnocie.
- (3) W celu zapewnienia równego traktowania w zakresie określania kwoty refundacji wywozowej powinna zostać ustanowiona standardowa metoda ustalania zawartości sacharozy w niektórych produktach. Należy ustanowić szczególne kryteria obejmujące przypadki, w których ta standardowa metoda nie pozwala na ustalenie całkowitej zawartości sacharozy. W przypadku syropów o stosunkowo niskim stopniu czystości zawartość sacharozy powinna być ustalana według jednolitej stawki na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego.
- (4) Cukier kandyzowany, wytwarzany z cukru białego lub rafinowanego cukru surowego, bardzo często wykazuje stopień polaryzacji niższy niż 99,5 %. Uwzględniając wysoki stopień czystości używanego surowca, refundacja do cukru kandyzowanego powinna być możliwie jak najbardziej zbliżona do refundacji do cukru białego. W związku z tym należy ustanowić ścisłą definicję cukru kandyzowanego.
- (5) W przypadku podjęcia decyzji o przyznawaniu refundacji wywozowych do izoglukozy powinny zostać ustanowione limity w odniesieniu do zawartości fruktozy i wielocukrów celem zapewnienia, że refundacja przyznawana jest wyłącznie do prawdziwego produktu w stanie nieprzetworzonym.
- (6) Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, z wyjątkiem produktów wymienionych w lit. h) tego artykułu, jest objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz. Powinny zostać ustanowione szczegółowe zasady w celu określenia w szczególności informacji, które należy wskazać we wnioskach o pozwolenie i w pozwoleniach, warunków mających zastosowanie do wydawania pozwoleń, w tym składanych zabezpieczeń, a także okresów ważności wydanych pozwoleń.
- (7) Zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 gwarancję przestrzegania zobowiązań dotyczących wielkości wywozu, wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, powinien stanowić system pozwoleń na wywóz. W tym celu pozwolenia, o które złożono wnioski, powinny być wydawane po terminie umożliwiającym Komisji ocenę ilości, na które złożono wnioski, oraz podjęcie środków w przypadkach, gdy przyjęcie przedmiotowych wniosków spowodowałoby przekroczenie lub niebezpieczeństwo przekroczenia wielkości i/lub środków ustalonych w tych umowach na przedmiotowy rok gospodarczy. W tym celu państwa członkowskie powinny być zobowiązane do bezzwłocznego powiadamiania o wszystkich wnioskach o pozwolenia dotyczących refundacji ustalanych okresowo. Jeżeli zostanie ustalony procentowy współczynnik akceptacji, składający wnioski o refundacje wywozowe powinni mieć możliwość wycofania swojego wniosku na określonych warunkach.
- (8) Dokładne i regularne monitorowanie handlu z państwami trzecimi jest jedynym sposobem umożliwiającym dokładne monitorowanie tendencji rozwojowych w świetle ograniczeń wynikających ze zobowiązań Wspólnoty w ramach umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, oraz podejmowanie w miarę potrzeb koniecznych działań, w szczególności w celu realizacji art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Z tego powodu Komisja powinna regularnie otrzymywać odpowiednie informacje, nie tylko na temat przywozu i wywozu produktów, w odniesieniu do których zostały ustalone refundacje, zgodnie z art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, ale także na temat przywozu i wywozu produktów wywożonych bez refundacji, z pozwoleniem lub bez, znajdujących się w swobodnym obrocie na wspólnotowym rynku, a także produktów objętych uregulowaniami dotyczącymi uszlachetniania czynnego.
- (9) W celu zapewnienia stabilności wspólnotowych rynków cukru i uniknięcia spadku cen rynkowych poniżej cen referencyjnych cukru uważa się za konieczne przewidzieć możliwość stosowania dodatkowych ceł przywozowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

(10) Artykuł 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że przywozy po cenie niższej niż cena progowa przekazana Światowej Organizacji Handlu mogą podlegać dodatkowemu cłu przywozowemu.

(11) Przy nakładaniu dodatkowego cła przywozowego trzeba uwzględnić cenę przywozową cif dla danej przesyłki. Cenę przywozową cif należy porównać z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozowym tego produktu. W tym celu niezbędne jest ustanowienie kryteriów stosowanych przy określaniu reprezentatywnych cen przywozową cif dla produktów, na które może być nałożone dodatkowe cło przywozowe. Przy określaniu reprezentatywnych cen przywozowych cif Komisja powinna uwzględnić wszystkie informacje, do których ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez państwa członkowskie.

(12) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie uzgodnień mających zastosowanie do produktów rolnych i towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1706/98⁽¹⁾ otwiera roczny kontyngent taryfowy na przywóz 600 000 ton melasy pochodzącej z państw AKP, w ramach którego cła przywozowe są zmniejszone o 100 %. W tym kontekście — ponieważ mało prawdopodobne jest, że przywóz melasy w takiej ograniczonej ilości doprowadzi do zakłóceń na wspólnotowym rynku — nie uważa się za stosowne nakładanie dodatkowego cła na taki przywóz, gdyż byłoby to sprzeczne z zasadniczym celem, jakim jest ułatwienie przywozu do Wspólnoty produktów rolnych z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP). Całkowite cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy trzcinowej pochodzącej z tych państw należy zatem zmniejszyć do zera.

(13) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾ skodyfikowało zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi przeznaczonymi do stosowania zgodnie z porządkiem chronologicznym dat zgłoszeń celnych.

(14) Szczegółowe zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zastępują zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 784/68 z dnia 26 czerwca 1968 r. ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania cen cif dla cukru białego i cukru nierafinowanego⁽³⁾, rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 785/68 z

dnia 26 czerwca 1968 r. określającym jakość standardową oraz ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania ceny cif dla melasy⁽⁴⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1422/95⁽⁵⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru⁽⁶⁾, rozporządzeniu (WE) nr 1464/95 z dnia 27 czerwca 1995 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze cukru⁽⁷⁾ i rozporządzeniu (WE) nr 2135/95 z dnia 7 września 1995 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze dla przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru⁽⁸⁾. Rozporządzenia te należy zatem uchylić dla zachowania przejrzystości i jasności prawnej.

(15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia — zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 318/2006 — szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz, przyznawania refundacji wywozowych oraz zarządzania przywozami, w tym nakładania dodatkowych ceł przywozowych w sektorze cukru.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „refundacja ustalana okresowo” oznacza refundację wywozową ustaloną w regularnych odstępach czasu, jak określono w art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 260/96 (Dz.U. L 34 z 13.2.1996, str. 16).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1422/95.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 79/2003 (Dz.U. L 13 z 18.1.2003, str. 4).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1951/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 45).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 144 z 28.6.1995, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 96/2004 (Dz.U. L 15 z 22.1.2004, str. 3).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

- 2) „cukier kandyzowany” oznacza cukier, który:
- a) zawiera duże kryształy o długości co najmniej 5 mm, otrzymane poprzez chłodzenie i powolną krystalizację roztworu cukru o wystarczającym stężeniu; oraz
 - b) zawiera wagowo w stanie suchym 96 % lub więcej sacharozy, ustalonej według metody polarymetrycznej.

ROZDZIAŁ II

REFUNDACJE WYWOZOWE

Artykuł 3

Określenie zawartości sacharozy w różnych rodzajach syropów cukrowych podlegających refundacji wywozowej

1. Wysokość refundacji wywozowej dla 100 kilogramów wyrobów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 równa jest kwocie podstawowej pomnożonej przez stwierdzoną zawartość sacharozy w danym produkcie plus, jeżeli dotyczy, zawartość innych cukrów przeliczona na ekwiwalent sacharozy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza jest całkowitą zawartością cukru, wynikającą z zastosowania metody Lane'a i Eynona (metody redukcji miedzi) do roztworu inwertowanego według Clergeta-Herzfelda. Zawartość całkowitą cukru ustaloną zgodnie z tą metodą przelicza się na sacharozę przez przemnożenie jej przez współczynnik 0,95.

3. W przypadku syropów o czystości co najmniej 85 %, ale mniejszej niż 94,5 %, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustalana jest według stałej stawki 73 % wagowo w stanie suchym. Procent czystości syropów oblicza się, dzieląc zawartość całkowitą cukru przez zawartość suchej masy i mnożąc wynik przez 100. Zawartość całkowitą cukru ustala się według metody określonej w ust. 2, a zawartość suchej masy według metody areometrycznej.

4. W przypadku karmelu otrzymanego wyłącznie z cukru nienienaturowanego, objętego kodem CN 1701, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustala się na podstawie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1. Wynik ustalenia zawartości suchej masy wyraża się jako sacharozę poprzez przemnożenie go przez współczynnik 1.

Jednakże na wniosek, uwzględniając karmel określony w akapicie pierwszym, możliwe jest ustalenie rzeczywistej ilości wykorzystanej sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartości innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, jeśli karmel został wyprodukowany zgodnie z procedurą składu celnego lub strefy wolnocłowej, zapewniających równoważne gwarancje.

5. Kwota podstawowa, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do syropów o czystości niższej niż 85 %.

Artykuł 4

Refundacje wywozowe w odniesieniu do izoglukozy

Refundacje wywozowe mogą być przyznane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. d) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 wyłącznie w przypadku produktów:

- a) otrzymanych bezpośrednio poprzez izomeryzację glukozy;
- b) zawierających wagowo w stanie suchym co najmniej 41 % fruktozy; oraz
- c) których całkowita zawartość wagowa w stanie suchym wielocukrów i oligosacharydów, włącznie z zawartością di- i trisacharydów, nie jest większa niż 8,5 %.

Zawartość suchej masy izoglukozy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1 lub, w przypadku produktów o bardzo wysokiej konsystencji, poprzez suszenie.

ROZDZIAŁ III

POZWOLENIA NA WYWÓZ

Artykuł 5

Wymóg pozwolenia

1. Pozwolenie na wywóz wymagane jest we wszystkich przypadkach wywozu produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia.

2. Do celów stosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽¹⁾ tworzy się następujące grupy produktów:

- a) grupa produktów I: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- b) grupa produktów II: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- c) grupa produktów III: produkty wymienione w art. 1 ust. 1 lit. d) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

Artykuł 6

Pozwolenia na wywóz z refundacją

1. W przypadku gdy refundacja jest ustalana przy zastosowaniu przetargu organizowanego we Wspólnocie, wniosek o pozwolenie na wywóz składa się we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym zostało wydane ogłoszenie o rozstrzygnięciu przetargu.

2. Sekcja 20 pozwolenia oraz wniosku o pozwolenie zawiera następujący zapis:

„Rozporządzenie (WE) nr 951/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24), termin składania ofert:...”.

3. Pozwolenie na wywóz wydawane jest na ilość zawartą w odpowiednim ogłoszeniu o rozstrzygnięciu przetargu. W sekcji 22 pozwolenia wskazuje się stawkę refundacji wywozowej ustalonej w tym ogłoszeniu, wyrażoną w EUR. Sekcja zawiera następujący zapis:

„Stawka stosowanej refundacji: ...”.

4. Artykuł 49 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁽¹⁾ nie ma zastosowania.

Artykuł 7

Pozwolenie na wywóz cukru, izogłukozy lub syropu inulinowego bez refundacji

Jeżeli cukier, izogłukoza lub syrop inulinowy, znajdujące się w swobodnym obrocie na rynku wspólnotowym i nie traktowane jako produkty „pozakwotowe”, mają być objęte wywozem bez refundacji, sekcja 22 pozwolenia i wniosku o pozwolenie zawiera następujący zapis, stosownie do produktu w danym przypadku:

„[Cukier] lub [Izogłukoza] lub [Syrop inulinowy] niezaliczany/-a do produktów »pozakwotowych«, przeznaczony/-a na wywóz bez refundacji.”.

Artykuł 8

Ważność pozwoleń na wywóz

1. Pozwolenia na wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach przekraczających 10 ton są ważne od dnia ich rzeczywistego wydania do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

2. Pozwolenia na wywóz ilości produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 nieprzekraczających 10 ton są ważne od dnia ich wydania w

rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

W przypadku określonym w akapicie pierwszym zainteresowana strona nie może używać więcej niż jednego takiego pozwolenia na ten sam wywóz.

3. Pozwolenia na wywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), d), e), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 są ważne od dnia ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

Artykuł 9

Zawieszenie wydawania pozwoleń na wywóz

1. W przypadku gdy istnieje ryzyko, że wydanie pozwoleń na wywóz spowoduje przekroczenie dostępnych środków budżetowych lub maksymalnych ilości i/lub zobowiązań w zakresie nakładów finansowych ustalonych w Porozumieniu w sprawie rolnictwa⁽²⁾ na dany okres, Komisja może:

- ustalić procentowy współczynnik akceptacji dla ilości wnioskowanych, na które nie wydano jeszcze pozwoleń;
- odrzuć wnioski, dla których jeszcze nie wydano pozwoleń na wywóz;
- zawiesić składanie wniosków o pozwolenie na maksymalnie pięć dni roboczych; Komisja może wyznaczyć dłuższy okres zawieszenia, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

2. Środki przewidziane w ust. 1 mogą być również przyjęte w przypadku gdy wnioski o pozwolenie na wywóz dotyczą ilości, które przekraczają lub mogą przekraczać normalną wielkość wymiany handlowej z jednym miejscem przeznaczenia lub grupą miejsc przeznaczenia, a wydawanie pozwoleń, o które wnioskowano, pociągałoby za sobą ryzyko spekulacji, zakłócenia konkurencji między podmiotami gospodarczymi lub zakłócenia handlu lub rynku wspólnotowego.

3. W przypadku zmniejszenia lub odrzucenia wnioskowanych ilości zabezpieczenia pozwolenia zostają niezwłocznie zwolnione na nieprzyznane ilości.

4. Składający wnioski mogą je wycofać w ciągu 10 dni roboczych po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* procentowego współczynnika akceptacji, jak określono w ust. 1 lit. a), jeżeli jest on niższy niż 80 %. W wyniku tego państwa członkowskie zwalniają zabezpieczenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ROZDZIAŁ IV

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 10

Pozwolenia na przywóz i ich ważność

1. Cały przywóz do Wspólnoty produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, podlega okazaniu pozwolenia na przywóz.

2. Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach przekraczających 10 ton są ważne od dnia ich rzeczywistego wydania do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

Pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w ilościach nieprzekraczających 10 ton oraz pozwolenia na przywóz produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a), c), d), e), f) i g) tego rozporządzenia, są ważne od dnia wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

ROZDZIAŁ V

WSPÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ I PRZYWÓZ

SEKCJA 1

Wydawanie pozwoleń i zabezpieczenie

Artykuł 11

Wniosek o pozwolenie na przywóz i wywóz i wydawanie takich pozwoleń

1. Pozwolenia na cukier objęty kodem CN 1701 dla ilości przekraczających 10 ton wydaje się:

- a) w przypadku pozwoleń na przywóz — trzeciego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku;
- b) w przypadku pozwoleń na wywóz — piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku;
- c) w przypadku pozwoleń na wywóz przy ustalonej z góry kwocie refundacji — piątego dnia roboczego po dniu złożenia wniosku, pod warunkiem że w międzyczasie Komisja nie podjęła działań szczególnych, określonych w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do:

- a) cukru kandyzowanego;
- b) cukru zawierającego środki aromatyzujące; cukru z dodatkiem środków barwiących;
- c) cukru preferencyjnego do przywozu do Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 950/2006 ⁽¹⁾.

2. Jeżeli w odniesieniu do produktów, do których stosuje się ust. 1 akapit pierwszy, wniosek o pozwolenie dotyczy ilości nieprzekraczających 10 ton, zainteresowana strona może składać w tym samym dniu i do tego samego właściwego organu władzy najwyższej jeden wniosek.

Artykuł 12

Zabezpieczenie

1. Zabezpieczenie pozwolenia na produkty wymienione w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, na 100 kilogramów produktu netto lub na 100 kilogramów izoglukozy w postaci suchej masy netto, lub na 100 kilogramów suchej masy netto syropu inulinowego wyrażonej w ekwiwalencie cukru/izoglukozy wynosi:

- a) w przypadku pozwolenia na przywóz:
 - 0,30 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1701, 1702 i 2106, z wyjątkiem kodów CN 1702 50 00 i 1702 90 10 oraz syropu inulinowego,
 - 0,06 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1212 91, 1212 99 20 i 1703,
 - 0,60 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodami CN ex 1702 60 80 i 1702 90 80;
- b) w przypadku pozwolenia na wywóz:
 - 11,00 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701,
 - 0,90 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1212 91, 1212 99 20 i 1703,
 - 4,20 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1702 20, 1702 60 95, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99 oraz 2106 90 59, z wyjątkiem syropu inulinowego,
 - 4,20 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30 oraz 2106 90 30,
 - 8,00 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodem CN 1702 60 80 oraz 0,60 EUR w odniesieniu do syropu inulinowego objętego kodem CN 1702 90 80.

⁽¹⁾ Patrz: 1 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. W odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701 posiadacz pozwolenia składa dodatkowe zabezpieczenie w przypadku gdy:

- a) nie zostało wypełnione zobowiązanie wynikające z pozwoleń na wywóz, niezwiązanych z przetargiem zorganizowanym we Wspólnocie, z wyjątkiem przypadków siły wyższej; oraz
- b) po zmniejszeniu refundacji podanej w pozwoleniu kwota zabezpieczenia, o której mowa w ust. 1 lit. b) tiret pierwsze i drugie, jest niższa od kwoty refundacji wywozowej obowiązującej w ostatnim dniu ważności pozwolenia.

Wysokość dodatkowego zabezpieczenia jest równa różnicy kwot, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b).

SEKCJA 2

Pozwolenia na szczególne działania rafinacyjne („EX/IM”)

Artykuł 13

Zasady ogólne

1. W drodze odstępstwa od art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w przypadku gdy na podstawie pozwolenia na mocy art. 116 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ ma miejsce wywóz cukru białego objętego kodem CN 1701 99 10, po którym następuje przywóz cukru surowego objętego kodami CN 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10, 1701 12 90, wymagane jest pozwolenie na wywóz cukru białego i przywóz cukru surowego.

2. W drodze odstępstwa od art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, prawa wynikające z pozwoleń na wywóz i przywóz, o których mowa w ust. 1, są niezbywalne.

Artykuł 14

Wnioski o wydanie pozwolenia

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz cukru białego jest przyjmowany pod warunkiem przedłożenia pozwolenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1, i jednocześnie złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz cukru surowego.

2. Wniosek o pozwolenie na przywóz odnosi się do ilości cukru surowego o jakości standardowej, która — z uwzględnieniem uzysku — odpowiada ilości cukru białego wykazanego we wniosku o pozwolenie na wywóz. Uzysk cukru surowego

oblicza się przez odjęcie 100 od kwoty uzyskanej przez pomnożenie stopnia polaryzacji cukru przez dwa.

W przypadku gdy przywożony cukier surowy nie odpowiada normie jakości, ilość cukru surowego, który ma zostać przywieziony na podstawie pozwolenia, oblicza się przez pomnożenie ilości cukru surowego o jakości standardowej określonej w pozwoleniu, przez wskaźnik korygujący. Wskaźnik korygujący uzyskuje się, dzieląc liczbę 92 przez procentowy uzysk cukru surowego rzeczywiście przywiezionego.

3. Sekcja 20 pozwolenia i wniosku o pozwolenie na wywóz cukru białego oraz pozwolenia i wniosku o pozwolenie na przywóz cukru surowego zawiera następujący zapis:

„EX/IM, art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — pozwolenie ważne w ... (państwo członkowskie wydające pozwolenie).”

Sekcja 20 pozwolenia na wywóz zawiera również numer odpowiedniego pozwolenia na przywóz oraz — w odpowiedniej sekcji pozwolenia na przywóz — numer odpowiedniego pozwolenia na wywóz.

4. Wycofanie na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stosuje się równocześnie do pozwolenia na przywóz oraz pozwolenia na wywóz, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 15

Ważność pozwoleń

1. W drodze odstępstwa od art. 9 i art. 11, pozwolenie na wywóz cukru białego oraz pozwolenie na przywóz cukru surowego są ważne:

- a) do dnia 30 czerwca w przypadku gdy wniosek został złożony — w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 — w dniu lub po dniu 1 października danego roku gospodarczego;
- b) do dnia 30 września w przypadku gdy wniosek został złożony — w rozumieniu art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 — w dniu lub po dniu 1 lipca danego roku gospodarczego.

2. Na podstawie art. 561 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, termin, w którym musi zostać dokonany przywóz cukru surowego, odpowiadający uprzedniemu wywozowi cukru białego, jest taki sam jak okres ważności pozwolenia na przywóz dla cukru surowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

Artykuł 16

Zabezpieczenie

1. W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 1, oraz bez uszczerbku dla poniższych ustępów, zabezpieczenie pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1, wynosi 11,50 EUR na 100 kilogramów netto.

2. Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania do pozwoleń na wywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Artykuł 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania do pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 5 oraz art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000:

a) całość zabezpieczenia w odniesieniu do pozwolenia na przywóz zwracana jest jedynie w przypadku gdy ilość cukru surowego rzeczywiście przywieziona jest równa lub wyższa od rzeczywiście wywiezionej ilości cukru białego, z uwzględnieniem uzysku cukru surowego;

b) w przypadku gdy rzeczywiście przywieziona ilość cukru surowego jest mniejsza niż rzeczywiście wywieziona ilość cukru białego, zabezpieczenie ulega przepadkowi w kwocie odpowiadającej różnicy między ilością cukru białego rzeczywiście wywiezionego, a ilością rzeczywiście przywiezionego cukru surowego.

Akapit pierwszy lit. b) stosuje się z uwzględnieniem uzysku cukru surowego.

ROZDZIAŁ VI

INFORMACJE PRZEKAZYWANE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

Artykuł 17

Informacje dotyczące wydanych pozwoleń na wywóz

W odniesieniu do wywozu do państw trzecich każde państwo członkowskie informuje Komisję do 15 dnia każdego miesiąca odnośnie do poprzedniego miesiąca:

a) o ilościach, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia, wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z podziałem na:

— cukier biały objęty kodami CN 1701 91 00, 1701 99 10 oraz 1701 99 90,

— cukier surowy w stanie naturalnym (*tel quel*) objęty kodami CN 1701 11 90 oraz 1701 12 90,

— syropy sacharozowe, wyrażone jako cukier biały, objęte kodami CN 1702 60 90, 1702 90 60, 1702 90 71, 1702 90 99 oraz 2106 90 59,

— izoglukozę, wyrażoną jako sucha masa, objętą kodami CN 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30 oraz 2106 90 30,

— syrop inulinowy, wyrażony jako sucha masa ekwiwalentu cukru/izoglukozy, objęty kodem CN ex 1702 60 90;

b) o ilościach cukru białego objętego kodem CN nr 1701 99 10, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia wraz z kwotami refundacji wywozowych ustalonych zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006;

c) o ilościach, z odpowiadającymi kwotami refundacji wywozowych ustalonych na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, cukru białego, ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego, wyrażonego jako cukier biały, oraz ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia na wywóz w celu wywozu w postaci produktów określonych w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/96 ⁽¹⁾.

Artykuł 18

Informacje na temat wywiezionych ilości

Każde państwo członkowskie informuje Komisję:

1) nie później niż do końca każdego miesiąca kalendarzowego odnośnie do poprzedniego miesiąca kalendarzowego, o ilościach cukru białego, o którym mowa w art. 17 lit. b), wywiezionego zgodnie z art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000;

2) dla każdego miesiąca kalendarzowego, lecz nie później niż do końca trzeciego miesiąca kalendarzowego następującego po danym miesiącu kalendarzowym:

a) o ilościach, z odpowiadającymi kwotami refundacji wywozowych, cukru i syropu wyrażonych jako cukier biały, określonych w art. 5 ust. 1 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, wywiezionych bez dalszego przetwarzania i bez pozwolenia na wywóz;

b) o objętych kwotami ilościach cukru, wywiezionych jako cukier biały lub w postaci produktów przetworzonych wyrażonych jako cukier biały, na które zostały wydane pozwolenia na wywóz w celu zrealizowania wspólnotowej lub krajowej pomocy żywnościowej w ramach konwencji międzynarodowych lub innych programów uzupełniających oraz w celu zrealizowania innych wspólnotowych środków w zakresie bezpłatnych dostaw żywności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

- c) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999, o ilościach cukru i syropów sacharozowych wyrażonych jako cukier biały oraz izoglukozy wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych bez dalszego przetwarzania, wraz z podaniem kwot odpowiadających refundacji;
- d) o ilościach cukru białego wraz z odpowiednimi kwotami refundacji wywozowych, ustalonych zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, o ilościach cukru surowego i syropu sacharozowego wyrażonych jako cukier biały oraz o ilościach izoglukozy, wyrażonej jako sucha masa, wywiezionych w postaci produktów, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 ⁽¹⁾, oraz w postaci produktów, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾;
- e) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 17 lit. c) i d), tego artykułu o ilościach wywiezionych bez refundacji.

Notyfikacje, o których mowa w lit. d) oraz e), są przekazywane Komisji oddzielnie dla każdego rozporządzenia mającego zastosowanie do danego produktu przetworzonego.

Artykuł 19

Informacje dotyczące pozwoleń na przywóz

Każde państwo członkowskie informuje Komisję:

- 1) każdego miesiąca odnośnie do poprzedniego miesiąca, o ilościach *tel quel* cukru białego oraz surowego, innego niż cukier preferencyjny, syropów cukrowych, izoglukozy i syropu inulinowego, na które zostały faktycznie wydane pozwolenia na przywóz;
- 2) każdego tygodnia odnośnie do poprzedniego tygodnia, o ilościach cukru białego oraz ilościach *tel quel* cukru surowego, na które zostały wydane pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz zgodnie z art. 13;
- 3) dla każdego kwartału, lecz nie później niż do końca drugiego miesiąca kalendarzowego następującego po danym kwartale, oddzielnie, o ilościach cukru przywiezionego z państw trzecich i wywiezionych jako produkty kompensacyjne w ramach ustaleń dotyczących uszlachtowania czynnego, o którym mowa w art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 20

Doraźne przekazywanie informacji dotyczących pozwoleń na wywóz bez refundacji

Na wniosek Komisji i we wskazanym okresie państwa członkowskie bezzwłocznie przystępują do codziennego powiadamiania Komisji:

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24.

- a) o wszystkich wnioskach o pozwolenia na wywóz produktów podlegających refundacji ustalonej okresowo w ilościach przekraczających 10 ton;
- b) ilościach, na które wpływ miały działania podjęte na mocy art. 9 ust. 1.

Artykuł 21

Środki komunikacji

Informacje od państw członkowskich, przewidziane w niniejszym rozdziale, przekazuje się w postaci elektronicznej, z użyciem formularzy dostarczonych państwu członkowskim przez Komisję.

ROZDZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE PRZYWOZEM

SEKCJA 1

Obliczanie cen cif dla cukru białego i cukru surowego

Artykuł 22

Określanie cen cif

Komisja ustala ceny cif dla cukru białego i cukru surowego w oparciu o najkorzystniejsze możliwości zakupu na rynku światowym. Ceny te są obliczane zgodnie z art. 23–26.

Artykuł 23

Uwzględniane informacje

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są wszystkie informacje, do których Komisja ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez właściwe agencje państw członkowskich, odnoszące się do:

- a) ofert składanych na rynku światowym;
- b) cen notowanych na najważniejszych giełdach w zakresie międzynarodowego obrotu cukrem;
- c) cen odnotowywanych na najważniejszych rynkach państw trzecich;
- d) transakcji sprzedaży zawieranych w ramach międzynarodowej wymiany handlowej.

Artykuł 24

Informacje nieuwzględniane

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu informacje nie są uwzględniane, gdy:

- a) towar nie posiada dobrej i właściwej jakości handlowej; lub

- b) możliwość zakupu po cenie zamieszczonej w ofercie dotyczy tylko niewielkiej ilości towaru nieodzwierciedlającej sytuacji rynkowej; lub
- c) ogólny rozwój cen lub informacje posiadane przez Komisję nasuwają przypuszczenie, że rozważana cena ofertowa nie odzwierciedla faktycznych tendencji rynkowych.

Artykuł 25

Korekta do poziomu cen portu w Rotterdamie

1. Ceny, które nie obowiązują dla dostaw masowych cif Rotterdam, podlegają dostosowaniu.

Przy korekcie uwzględniane są w szczególności różnice kosztów transportu towaru między portem załadunku i portem przeznaczenia z jednej strony oraz portem załadunku i Rotterdamem z drugiej strony.

2. Jeżeli cena odnosi się do towaru pakowanego w worki, zostaje zmniejszona o 0,88 EUR na 100 kilogramów.

Artykuł 26

Korekta do jakości standardowej

1. Przy dostosowywaniu cen obowiązujących w przypadku niestandardowej jakości:

- a) w odniesieniu do cukru białego stosuje się premie lub obniżki ustalone stosownie do art. 18 rozporządzenia (WE) nr 318/2006/EWG;
- b) w odniesieniu do cukru surowego stosuje się współczynniki korygujące uzyskane w wyniku podzielenia liczby 92 przez procentowy uzysk cukru, do którego odnosi się cena.

2. Uzysk jest obliczany metodą opisaną w pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

SEKCJA 2

Określenie jakości standardowej i obliczanie ceny cif dla melasy

Artykuł 27

Jakość standardowa melasy

Melasa jakości standardowej posiada:

- a) dobrą i właściwą jakość rynkową;
- b) całkowitą zawartość cukru na poziomie 48 %.

Artykuł 28

Określanie cen cif

Komisja ustala ceny cif dla melasy na podstawie najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym. Ceny te są obliczane zgodnie z art. 29–33.

Artykuł 29

Uwzględniane informacje

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym uwzględniane są wszystkie informacje odnoszące się do:

- a) ofert składanych na rynku światowym;
- b) cen odnotowywanych na najważniejszych rynkach państw trzecich;
- c) transakcji sprzedaży zawieranych w ramach międzynarodowej wymiany handlowej, do których Komisja ma dostęp bezpośrednio lub które są jej przekazywane przez właściwe agencje państw członkowskich.

Artykuł 30

Informacje nieuwzględniane

Przy ustalaniu najkorzystniejszych możliwości zakupu informacje nie są uwzględniane, gdy:

- a) towar nie posiada dobrej i właściwej jakości handlowej; lub
- b) możliwość zakupu po cenie zamieszczonej w ofercie dotyczy tylko niewielkiej ilości towaru nie odzwierciedlającej sytuacji rynkowej; lub
- c) ogólny rozwój cen lub informacje posiadane przez Komisję nasuwają przypuszczenie, że rozważana cena ofertowa nie odzwierciedla faktycznych tendencji rynkowych.

Artykuł 31

Korekta do poziomu cen portu w Amsterdamie

Ceny, które nie obowiązują dla dostaw masowych cif Amsterdam, podlegają dostosowaniu.

Przy korekcie uwzględniane są w szczególności różnice kosztów transportu towaru między portem załadunku i portem przeznaczenia z jednej strony oraz portem załadunku i Amsterdamem z drugiej strony.

Artykuł 32

Korekta do jakości standardowej

Ceny określone podczas ustalania najkorzystniejszych możliwości zakupu oraz nieodnoszące się do jakości standardowej zostają:

- a) zwiększone o jedną czterdziestą ósmą za każdy punkt procentowy całkowitej zawartości cukru, w przypadku gdy zawartość cukru w danej melasie wynosi mniej niż 48 %;

b) pomniejszone o jedną czterdziestą ósmą za każdy punkt procentowy całkowitej zawartości cukru, w przypadku gdy zawartość cukru w danej melasie wynosi więcej niż 48 %.

Artykuł 33

Cena średnia

Podczas ustalania najkorzystniejszych możliwości zakupu na rynku światowym istnieje możliwość przyjęcia za podstawę wartości średniej z kilku cen, o ile taką średnią można uznać za reprezentatywną dla rzeczywistych tendencji rynkowych.

SEKCJA 3

Dodatkowe cło przywozowe

Artykuł 34

Dodatkowe cło na melasę

1. Dodatkowe cła przywozowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mają zastosowanie w odniesieniu do melasy objętej kodami CN 1703 10 00 oraz 1703 90 00.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia reprezentatywne ceny melasy na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, oznaczają ceny cif dla tego rodzaju produktów, określone przez Komisję zgodnie z przepisami sekcji 2, zwane dalej „cenami reprezentatywnymi melasy”.

Ceny te są ustalane na każdy rok gospodarczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Komisja może je zmieniać w tym okresie, jeżeli posiadane przez nią informacje wskazują na zmianę o co najmniej 0,5 EUR na 100 kilogramów w stosunku do ustalonych wcześniej cen reprezentatywnych.

3. Do 15 dnia każdego miesiąca państwa członkowskie przekazują Komisji posiadane przez siebie informacje, o których mowa w art. 29.

Artykuł 35

Ceny progowe melasy

Za 100 kilogramów melasy o jakości standardowej, o której mowa w art. 27 niniejszego rozporządzenia, cena progorowa, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, stanowi równowartość:

- a) 7,90 EUR w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703 10 00;
- b) 8,20 EUR w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703 90 00.

Artykuł 36

Dodatkowe cło na produkty cukrownicze

1. Dodatkowe cła przywozowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mają zastosowanie w

odniesieniu do produktów oznaczanych kodami 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90 oraz 1702 90 99.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia reprezentatywne ceny cukru białego i surowego na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty, o których mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, oznaczają ceny cif dla tego rodzaju produktów ustanowione zgodnie z przepisami sekcji 1, zwane dalej „cenami reprezentatywnymi cukru”.

Ceny te są ustalane na każdy rok gospodarczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Komisja może je zmieniać w tym okresie, jeżeli wahania wartości składników obliczenia powodują wzrost lub spadek o 1,20 EUR lub więcej na 100 kilogramów w stosunku do ustalonych wcześniej cen reprezentatywnych.

3. Cena reprezentatywna cukru w przypadku produktów objętych kodem CN 1702 90 99 jest ceną reprezentatywną ustaloną dla cukru białego, stosowaną na 1 % zawartości sacharozy na 100 kilogramów netto danego produktu.

Artykuł 37

Ceny progowe produktów cukrowniczych

Cena progorowa za 100 kilogramów produktu netto, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, stanowi równowartość:

- a) 53,10 EUR w odniesieniu do cukru białego objętego kodami CN 1701 99 10 i 1701 99 90, o jakości standardowej określonej w pkt II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- b) 64,70 EUR w odniesieniu do cukru objętego kodem CN 1701 91 00;
- c) 54,10 EUR w odniesieniu do surowego cukru buraczanego objętego kodem CN 1701 12 90, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- d) 41,30 EUR w odniesieniu do surowego cukru buraczanego objętego kodem CN 1701 12 10, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- e) 55,20 EUR w odniesieniu do surowego cukru trzcinowego objętego kodem CN 1701 11 90, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- f) 41,80 EUR w odniesieniu do surowego cukru trzcinowego objętego kodem CN 1701 11 10, o jakości standardowej określonej w pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006;
- g) 1,184 EUR w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1702 90 99 na 1 % zawartości sacharozy.

Artykuł 38

Dowody

1. Wysokość dodatkowych ceł przywozowych dla każdego z rodzajów melasy, o których mowa w art. 34 ust. 1, oraz produktów cukrowniczych, o których mowa w art. 36 ust. 1, ustala się na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki, zgodnie z art. 39.

W przypadku melasy cena importowa cif danej przesyłki jest przeliczana na cenę melasy o jakości standardowej poprzez korektę, o której mowa w art. 32.

W przypadku cukru białego lub surowego cena importowa cif danej przesyłki jest przeliczana odpowiednio na cenę cukru o jakości standardowej, określonej odpowiednio w pkt II oraz pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, lub cenę równoważną dla produktu objętego kodem CN 1702 90 99.

2. Jeżeli cena importowa cif na 100 kilogramów przesyłki przekracza stosowną cenę reprezentatywną melasy, o której mowa w art. 34 ust. 2, lub cenę reprezentatywną cukru, o której mowa w art. 36 ust. 2, importer przedstawia właściwym organom importującego państwa członkowskiego przynajmniej następujące dowody:

- a) umowę kupna lub dokument równoważny;
- b) umowę ubezpieczenia;
- c) fakturę;
- d) świadectwo pochodzenia (gdzie jest to stosowne);
- e) umowę przewozu;
- f) konosament — w przypadku transportu morskiego.

W celu zweryfikowania ceny importowej cif danej przesyłki organy importującego państwa członkowskiego mogą zażądać dodatkowych informacji lub dokumentów uznanych za niezbędne.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe różnicy między wysokością dodatkowego cła przywozowego, obliczonego na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowego cła przywozowego obliczonego na podstawie ceny importowej cif danej przesyłki.

4. Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione, w sposób zgodny z wymogami właściwych organów, warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada w drodze zapłaty dodatkowych ceł przywozowych.

5. Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należne cło zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG)

nr 2913/92. Kwota cła, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia cła. Stosowana jest stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego

Artykuł 39

Obliczanie dodatkowego cła przywozowego

Jeżeli różnica między daną ceną progową melasy, o której mowa w art. 34, lub ceną progową produktów cukrowniczych, cukrowniczych której mowa w art. 36, a ceną importową cif danej przesyłki:

- a) wynosi 10 % lub mniej niż 10 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi zero;
- b) wynosi powyżej 10 %, ale nie więcej niż 40 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 30 % kwoty przekraczającej 10 %;
- c) wynosi powyżej 40 %, ale nie więcej niż 60 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 50 % kwoty przekraczającej 40 %, do której dodawane jest dodatkowe cło, o którym mowa w lit. b);
- d) wynosi powyżej 60 %, ale nie więcej niż 75 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 70 % kwoty przekraczającej 60 %, do której dodawane są dodatkowe cła, o których mowa w lit. b) i c);
- e) wynosi powyżej 75 % ceny progowej, dodatkowe cło wynosi 90 % kwoty przekraczającej 75 %, do której dodawane są dodatkowe cła, o których mowa w lit. b), c) i d).

SEKCJA 4

Zawieszenie lub zmniejszenie ceł przywozowych na melasę

Artykuł 40

Zawieszenie ceł przywozowych na melasę

Jeżeli cena reprezentatywna melasy, o której mowa w art. 34 ust. 2, plus cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy z trzciny cukrowej objętej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy z buraków cukrowych objętej kodem CN 1703 90 00, dla danego produktu przekraczają cenę 8,21 EUR/100 kg, wówczas cła przywozowe są zawieszane i zastępowane kwotą stanowiącą różnicę stwierdzoną przez Komisję. Kwota ta jest ustalana jednocześnie z cenami reprezentatywnymi, o których mowa w art. 34 ust. 2.

Jeżeli jednak istnieje ryzyko, że zawieszenie ceł przywozowych może być niekorzystne dla wspólnotowego rynku melasy, można ustanowić przepis dotyczący niestosowania zawieszenia przez określony okres zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

Artykuł 41

Preferencyjny przywóz melasy

1. Łączne cło przywozowe obowiązujące w odniesieniu do melasy trzcinowej objętej kodem CN 1703 10 00 lub w odniesieniu do melasy buraczanej objętej kodem CN 1703 90 00 pochodzącej z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (państw AKP) zostaje zmniejszone do zera dla ilości nieprzekraczającej kontyngentu w wysokości 600 000 ton na rok gospodarczy. Jednakże w roku gospodarczym 2006/2007 kontyngent ten wyniesie 750 000 ton.
2. Do celów niniejszego artykułu pojęcie „produkt pochodzący” i metody współpracy administracyjnej są określone w protokole nr 1 załączonym do Porozumienia z Cotonou.
3. Komisja zarządza kontyngentem taryfowym, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

SEKCJA 5

Obliczanie zawartości sacharozy w cukrze surowym i niektórych syropach

Artykuł 42

Metody obliczeń

1. Jeśli uzysk z przywożonego cukru surowego, jak określono zgodnie z pkt III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, różni się od uzysku ustalonego dla jakości standardowej, stawki celne według taryfy celnej na produkty objęte kodami CN 1701 11 10 i 1702 12 10 oraz dodatkowe cło na produkty objęte kodami CN 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10 i 1702 12 90, nakładane na 100 kilogramów wymienionego cukru surowego, obliczane są przez pomnożenie odpowiedniej stawki celnej ustalonej dla cukru surowego o jakości standardowej przez współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący jest wynikiem podzielenia procentu uzysku z przywożonego cukru surowego przez 92.
2. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, zawartość sacharozy z uwzględnieniem innych cukrów wyrażonych w postaci sacharozy jest określana metodą Landa i Eynona (metody redukcji miedzi) w roztworze inwertowanym według Clergeta-Herzfelda. Określona w ten sposób całkowita zawar-

tość cukru jest wyrażana jako sacharoza przez pomnożenie jej przez 0,95.

Niemniej jednak zawartość sacharozy, w tym innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, w produktach zawierających poniżej 85 % sacharozy lub innych cukrów wyrażonych jako sacharoza oraz cukru inwertowanego wyrażonego jako sacharoza, jest określana poprzez ustalenie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy określa się zgodnie z ciężarem właściwym roztworu rozcieńczonego w proporcji 1:1 wagowo, a dla produktów w formie stałej przez suszenie. Zawartość suchej masy jest wyrażana jako sacharoza pomnożona przez współczynnik 1.

3. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) oraz g) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, zawartość suchej masy określa się zgodnie z drugim akapitem ust. 2 niniejszego artykułu.

4. W odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przeliczenia na ekwiwalent sacharozy dokonuje się poprzez pomnożenie zawartości suchej masy określonej zgodnie z drugim akapitem ust. 2 niniejszego artykułu przez współczynnik 1,9.

ROZDZIAŁ VIII

UCHYLENIE I PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 43

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 784/68, rozporządzenie (EWG) nr 785/68, rozporządzenie (WE) nr 1422/95, rozporządzenie (WE) nr 1423/95, rozporządzenie (WE) nr 1464/95 oraz rozporządzenie (WE) nr 2135/95.

Jednakże rozporządzenie (WE) nr 1464/95 nadal ma zastosowanie w odniesieniu do pozwoleń wydanych na mocy jego przepisów przed dniem 1 lipca 2006 r.

Artykuł 44

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

A. Zapis, o którym mowa w art. 6 ust. 2:

- w języku hiszpańskim: «Reglamento (CE) n° 951/2006 (DO L 178 de 1.7.2006, p. 24), plazo para la presentación de ofertas:…»
- w języku czeskim: „Nařízení (ES) č. 951/2006 (Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24), lhůta pro předložení nabídek vyprší:…“
- w języku duńskim: »Forordning (EF) nr. 951/2006 (EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24), frist for indgivelse af tilbud:…«
- w języku niemieckim: „Verordnung (EG) Nr. 951/2006 (ABl. L 178 vom 1.7.2006, S. 24), Ablauf der Angebotsfrist am:…“
- w języku estońskim: “Määrus (EÜ) nr 951/2006 (ELT L 178, 1.7.2006, lk 24), pakkumiste esitamise tähtaeg:…”
- w języku greckim: «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 951/2006 (ΕΕ L 178 της 1.7.2006, σ. 24), προθεσμία για την υποβολή προσφορών:…»
- w języku angielskim: ‘Regulation (EC) No 951/2006 (OJ L 178, 1.7.2006, p. 24), time limit for submission of tenders:…’
- w języku francuskim: «Règlement (CE) n° 951/2006 (JO L 178 du 1.7.2006, p. 24), délai de présentation des offres:…»
- w języku włoskim: «Regolamento (CE) n. 951/2006 (GU L 178 del 1.7.2006, pag. 24), termine per la presentazione delle offerte:…»
- w języku łotewskim: “Regula (EK) Nr. 951/2006 (OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.), piedāvājumu iesniegšanas termiņš:…”
- w języku litewskim: „Reglamentas (EB) Nr. 951/2006 (OL L 178, 2006 7 1, p. 24), galutinis paraiškų pateikimo terminas:…“
- w języku węgierskim: „951/2006/EK rendelet (HL L 178, 2006.7.1., 24. o.), a pályázatok benyújtásának határideje:…”
- w języku niderlandzkim: „Verordening (EG) nr. 951/2006 (PB L 178 van 1.7.2006, p. 24), termijn voor het indienen van de aanbiedingen:…”
- w języku polskim: „Rozporządzenie (WE) nr 951/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24), termin składania ofert:…”
- w języku portugalskim: «Regulamento (CE) n.º 951/2006 (JO L 178 de 1.7.2006, p. 24), prazo para apresentação de propostas:…»
- w języku słowackim: „Nariadenie (ES) č. 951/2006 (Ú. v. EÚ L 178, 1.7.2006, s. 24), lehota na predkladanie ponúk:…“
- w języku słoweńskim: „Uredba (ES) št. 951/2006 (UL L 178, 1.7.2006, str. 24), rok za oddajo predlogov:…“
- w języku fińskim: ”Asetus (EY) N:o 951/2006 (EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24), tarjousten tekemiselle asetettu määräaika päättyy:…”
- w języku szwedzkim: ”Förordning (EG) nr 951/2006 (EUT L 178, 1.7.2006, s. 24), tidsgräns för inlämnande av anbudsinfordran:…”

B. Zapis, o którym mowa w art. 6 ust. 3:

- w języku hiszpańskim: «Tasa de la restitución aplicable: …»,
- w języku czeskim: „sazba použitelné náhrady“
- w języku duńskim: »Restitutionssats«
- w języku niemieckim: „Anwendbarer Erstattungssatz“
- w języku estońskim: “Kohaldatav toetuse määr”
- w języku greckim: «Ύψος της ισχύουσας επιστροφής»
- w języku angielskim: ‘rate of applicable refund’
- w języku francuskim: «Taux de la restitution applicable»
- w języku włoskim: «Tasso della restituzione applicabile: …»
- w języku łotewskim: “Piemērojāmā eksporta kompensācijas likme”
- w języku litewskim: „Taikoma grąžinamosios išmokos norma“
- w języku węgierskim: „Alkalmazandó visszatérítés mértéke: …”
- w języku niderlandzkim: „Toe te passen restitutiebedrag: …”
- w języku polskim: „stawka stosowanej refundacji”
- w języku portugalskim: «Taxa da restituição aplicável: …»
- w języku słowackim: „výška uplatniteľnej náhrady“
- w języku słoweńskim: „višina nadomestila“
- w języku fińskim: ”Tuetta vietävä [sokeri] tai [isoglukoosi] tai [inuliinisiirappi], jota ei pidetä kiintiön ulkopuolisena”.
- w języku szwedzkim: ”Exportbidragssatsen: …”

C. Zapisy, o których mowa w art. 7:

- w języku hiszpańskim: «[Azúcar] o [Isoglucosa] o [Jarabe de inulina] no considerado “al margen de cuota” para la exportación sin restitución»,
- w języku czeskim: „(Cukr) nebo (Isoglukosa) nebo (Inulinový sirup), (který/ktará) se nepovažuje za produkt „mimo rámeček kvót“, pro vývoz bez náhrady.“
- w języku duńskim: »[Sukker] eller [Isoglucose] eller [Inulinsirup], der ikke anses for at være »uden for kvote« til eksport uden restitution«
- w języku niemieckim: »[Nicht als ‚Nichtquotenerzeugung‘ geltender Zucker]/[Nicht als ‚Nichtquotenerzeugung‘ geltende Isoglucose]/[Nicht als ‚Nichtquotenerzeugung‘ geltender Inulinsirup] für die Ausfuhr ohne Erstattung“
- w języku estońskim: “Kvoodivälisena mittekäsitatava [suhkru] või [isoglükoosi] või [inuliinisiirupi] eksportimiseks ilma toetuseta.”
- w języku greckim: «[Ζάχαρη] ή [Ισογλυκόζη] ή [Σιρόπι ινουλίνης] που δεν θεωρείται “εκτός ποσόστωσης” προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή.»
- w języku angielskim: ‘(Sugar) or (Isoglucose) or (Inulin syrup) not considered as “out-of-quota” for export without refund.’
- w języku francuskim: «[Sucre] ou [isoglucose] ou [sirop d’inuline] non considéré “hors quota” pour les exportations sans restitution.»
- w języku włoskim: «[Zuccher] o [isoglucosio] o [sciroppo di inulina] non considerato “fuori quota” per le esportazioni senza restituzione»
- w języku łotewskim: “[Cukurs] vai [izoglikoze] vai [inulīna sīrups], kas nav uzskatāms par “ārpuskvotu” produkciju eksportam bez kompensācijas.”
- w języku litewskim: „Virškvotiniu nelaikomas (cukrus) ar (izogliukožė) ar (inulino sirupas) eksportui be grąžinamosios išmokos.“
- w języku węgierskim: „A [cukrot] vagy az [izoglikózt] vagy az [inulinszirupot] nem tekintik »kvótán felülinek« a visszatérítés nélküli kivitel tekintetében.”
- w języku niderlandzkim: „[Suiker] of [Isoglucose] of [Inulinestroop] die niet als „buiten het quotum geproduceerd” wordt beschouwd, bestemd voor uitvoer zonder restitutie.”
- w języku polskim: „[Cukier] lub [Izoglukoza] lub [Syrop inulinowy] niezaliczany/-a do produktów »pozakwotowych«, przeznaczony/-a na wywóz bez refundacji.”
- w języku portugalskim: «[Açúcar] ou [Isoglucose] ou [Xarope de inulina] não considerado(a) “extra-quota” para exportação sem restituição.»
- w języku słowackim: „[Cukor] alebo [izoglukóza] alebo [inulinový sirup], ktorý sa nepovažuje za „nad rámeček kvóty“ na vývoz bez náhrady.“
- w języku słoweńskim: „[Sladkor] ali [izoglukoz] ali [inulinski sirup] se ne štejejo kot „izven kvote“ za izvoz brez nadomestila.“
- w języku fińskim: ”Tuetta vietävä [sokeri] tai [isoglukoosi] tai [inuliinisiirappi], jota ei pidetä kiintiön ulkopuolisena”.
- w języku szwedzkim: ”[Socker] eller [isoglukos] eller [inulinsirap] som inte anses vara ’utomkvotsprodukter’ för export utan bidrag.”

D. Zapis, o którym mowa w art. 14 ust. 3:

- w języku hiszpańskim: «EX/IM, artículo 116 del Reglamento (CEE) n° 2913/92 — certificado válido en ... (Estado miembro de emisión)»,
- w języku czeskim: „EX/IM, článek 116 nařízení (EHS) č. 2913/92 — licence platná v ... (vydávající členský stát)“
- w języku duńskim: »EX/IM, artikel 116 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — licens gyldig i ... (udstedende medlemsstat)«
- w języku niemieckim: „EX/IM, Artikel 116 der Verordnung (EWG) Nr. 2913/92 — Lizenz gültig in ... (erteilender Mitgliedstaat)“
- w języku estońskim: “EX/IM, määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikkel 116 — litsents kehtib ... (väljaandev liikmesriik).”
- w języku greckim: «EX/IM, άρθρο 116 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 — πιστοποιητικό που ισχύει στ ... (κράτος μέλος έκδοσης).»
- w języku angielskim: ‘EX/IM, Article 116 of Regulation (EEC) No 2913/92 — licence valid in ... (issuing Member State)’,
- w języku francuskim: «EX/IM, article 116 du règlement (CEE) n° 2913/92 — certificat valable au/en (État membre d’émission)»
- w języku włoskim: «EX/IM, articolo 116 del regolamento (CEE) n. 2913/92 — titolo valido in ... (Stato membro di rilascio)»

- w języku łotewskim: "EX/IM, Regulas (EEK) Nr. 2913/92 116. pants — licence ir derīga ... (izsniedzēja dalībvalsts)"
 - w języku litewskim: „EX/IM, Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 116 straipsnis — licencija galioja ... (išduodanti valstybė narė)“
 - w języku węgierskim: „EX/IM, a 2913/92/EGK rendelet 116. cikke — az engedély ...-ban/-ben (kibocsátó tagállam) érvényes.”
 - w języku niderlandzkim: „EX/IM, artikel 116 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 — certificaat geldig in ... (lidstaat van afgifte)“
 - w języku polskim: „EX/IM, art. 116 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — pozwolenie ważne w (państwo członkowskie wydające pozwolenie).“
 - w języku portugalskim: «EX/IM, Artigo 116.º do Regulamento (CEE) n.º 2913/92 — certificado eficaz em ... (Estado-Membro de emissão).»
 - w języku słowackim: „vývoz/dovoz, článok 116 nariadenia (EHS) č. 2913/92 — licencia platná v ... (vydávající členský štát)“
 - w języku słoweńskim: „IZ/UV, člen 116 Uredbe (EGS) št. 2913/92 — dovoljenje veljavno v ... (država članica izdajateljica).“
 - w języku fińskim: "EX/IM, asetuksen (ETY) N:o 2913/92 116 artikla — Todistus on voimassa ... (myöntäjäjäsenvaltio).“
 - w języku szwedzkim: "EX/IM, artikel 116 i förordning (EEG) nr 2913/92 — licens giltig i ... (utfärdande medlemsstat).“
-